

han degenerat en major abús, en el successiu les autoritats penals aplicaran les disposicions vigents amb la severitat necessària.

Quant a les associacions de joves anomenades catòliques, cada vegada s'allunyen més de l'activitat exclusivament religiosa, i ens veurem, per tant, en el cas de disòldre-les si no s'aparten de l'activitat política. Firmat: *Goering*.

Els senyors de dreta que, aquí o en un altre lloc, hagin llegit el document que precedeix, podran dir-nos si en la literatura oficial espanyola n'hi ha algun de tons tan durs i tan amenaçadors com el que ha fet circular el capitost nazi senyor Goering. I això que les ocasions brindades pel clericalisme espanyol no han pas mancat en aquest país. Com a Alemanya, també ací s'ha fet de la religió una arma contra l'Estat — quan governaven les esquerres, naturalment — i repetides vegades mant sacerdot ha oblidat la seva missió apostòlica per a descendir a la lluita política. No obstant i això, no es donà mai a Espanya el cas de la publicació d'un document com el que acabem de transcriure, i molt menys encara no s'es-

devingueren els atropells contra els religiosos i contra la consciència religiosa de les persones com els que havem esmentat més amunt.

Per tant, si el setmanari local que alludiem no sap per quin cantó decidir-se, nosaltres podríem assegurar-li que si per culpa d'aquesta persecució (?) que diu haver sofert a Espanya s'hagués vist precisat a emigrar, segurament que no se n'aniria avui cap a Alemanya, amb l'esperança de trobar-hi un millor tracte. Ara, que tot això, només són ganes de tocar el bombo.

Fins aquí, de la lluita religiosa que avui té lloc a Alemanya, només n'havem esmentat el que es refereix a la persecució personal contra les persones dels catòlics. Resta encara per dir alguna cosa referent a la concepció pàgana de l'Estat posada en voga amb tant d'espectacle per les autoritats nazis. També en aquest aspecte, ens sembla que a les dretes d'ací no els seria difícil l'elecció. Entre un estat laic —que no vol dir antireligiós— com el d'Espanya, i un estat pagà com el que s'intenta crear a Alemanya, aviat s'haurien decidit.

Si l'extensió desmesurada d'aquest article ens ho permetés, exumaríem una mica la doctrina de la nova religió —pàgana de la pitjor llei— que preté fundar el nazisme. L'espai ens en priva, però fem la promesa de deixar-ho per un altre dia. De tota manera, ens sembla que ja n'hi ha prou amb el que resta dit perquè les dretes d'ací puguin decidir-se. Mentre a Espanya no hi ha hagut persecució veraderament tal —no s'ha fet res més que posar l'Església en el lloc que li correspon— a Alemanya no solament s'ha perseguit el catolicisme d'una manera desusada en els nostres dies, sinó que s'han comés tota mena d'atropells contra les persones dels catòlics. Es prou clara la diferència?

Però és el que deiem més amunt. La Constitució laica —no antireligiosa— de la República va ésser obra d'un govern d'esquerra, mentre que la sistemàtica persecució contra els catòlics alemanys la realitza un govern dretà, reaccionari i feixista, somni daurat de totes les dretes d'aquest país. Es veu que no els importa que les peguin, mentre ho faci una mà enguantada.

DE COL·LABORACIÓ **Aspectes de la nostra Renaixença** per J. CASTANYS I TORRENT

No és pas l'extensió territorial que fa ésser grans als pobles sinó que és la cultura. Catalunya territorialment és un poble petit, però té una espiritualitat i una empenta cultural, que la situen entre els pobles més grans del món civilitzat.

Pot dir-se que el començ de la cultura i la llengua pròpiament catalana, després de tants anys d'ésser prohibida, fou en l'any 1833 que en Bonaventura Carles Aribau va escriure aquell vers titolat «Oda a la Pàtria» i d'ençà d'aquest vers s'expandí a cada poble la llengua i la literatura catalana, i avançà decisivament en el camí de la depuració literària; aleshores la veritable literatura catalana fugí de la ciutat, per escampar-se a les munta-

nyes a inspirar les formoses cançons catalanes populars.

I aleshores començaren a aparèixer poetes i literats catalans, i l'Acadèmia de Bones Lletres, celebrà en 1841 un certamen en que fou premiat Joaquim Rubió i Ors (Lo Gayter del Llobregat) i al cap d'alguns quants anys, tingué lloc la restauració dels «Jocs Florals», els efectes dels quals foren iniciar el renaixement de les lletres catalanes, entusiasmar a la Joventut i a tots els cors verament catalans per renèixer l'esperit històric i engendrar el catalanisme o nacionalisme.

Decisivament una pleiade de literats desvetllaven l'esperit català en literatura, a fi de segle floria a Catalunya un estol de pintors i escultors que donaren una fer-

ma embrancida al moviment artístic de Catalunya.

La literatura dramàtica prengué també una gran volada, essent innombrables les obres de mèrit amb que comptà. I així constantment cada dia més s'ha anat plasmanant la cultura catalana, gràcies als homes il·lustres que han sabut sacrificar els seus mèrits en bé del nostre poble, puix que l'obra d'aquests savis ha vivificat la Història de Catalunya.

Catalunya, tota sola senyorejà en altres temps, i tota sola guanyà un dels primers llocs de la culjura medieval. Tota sola ha de poder anar ara oficialment i popularment, pels carrers de les viles i pels camins de la terra on és parlada des de tants i tants segles.

La Casa ROVIRA regala una BICICLETA!!

Tothom pot tenir una bicicleta sense que li costi cap diner... efectuant a la CASA ROVIRA les seves compres

Actualment 15 per cent de descompte en Keds i Calçat blanc

Rebudes les més grans creacions en impermeables per a Senyor i Senyora; del país i estranger

En gèneres de punt tenim les darreres novetats de la present temporada

Recardeu aquest nom: Calçats i gèneres de punt CASA ROVIRA. Sant Esteve, 6 i 10. - Olot